

ΘΕΩΡΗΜΑ ΛΑ'.

§. Τοιχ. „ Τῶν ἐν ὄργανικῷ σώματι λογικῶν θυχῶν,
„ ἀλλεὶς ἀλλις μεταφυσικῶς εἶναι τελειοτέραν ἢ συγχωρι-
„ σομεῖ. Φυσικῶς δὲ, καὶ ἡθικῶς, καὶ ἀλλις ἀλλις, καὶ τὸν
„ αὐτὴν ἑαυτῆς, ἀλλοτε ἀλλως ἔχεσσαν, καὶ μάλα.

Παντὸς δὲ οὐ μεταφυσικῶς νοείσθαι τελείστης ἐν τοῖς συ-
στατικοῖς αὐτὸς τῆς φύσιας καίται γνωστόμαστι (§. υλγ').
ταῦτον εἰπεῖν ἐν αὐτῷ τῷ εἶδει. (§. ρλγ'.) Εἴδει δὲ
αἱ λογικαὶ θυχαὶ ἀλλήλων ἢ διφέροντιν (§. Τυσ').) Υ-
δὲ ἄρα μεταφυσικῶς ἀλλις τελειότερα θεῖν. Ο. Η.
τὸ Λ'.

"Αλλως δὲ, καὶ ἀπαν ὅν, καὶ μεταφυσικῶς θεῖ τέλειον σὲ
ανάγκης, πὼν τρὸς φύσιαν τὴν ἑαυτῆς τενόντων εὔμοιρύν.
(§. υλε'.) Εἰ δὲ τῇ θυχῶν ὥτως ἀλλις τελεωτέ-
ρα λεῖ, εἶχον αὖτις αἱ φύσεις τὸ ἀτελεῖς εἶναι, τρὸς
τὰς υπερβοβησίας, κατὰ ταῦτα θεοῖς. (υλδ'.) Καὶ λεῖ
αὖτις ἀρατι μεταφυσικῶς μὴ τέλειον, ὅπερ ὡκ ἔτιν. (§. υλε'.)
"Ἄρα τὸ Λ'.

Τὸ δὲ φυσικῶς τέλειον θεῖ, τὸ τὰς διωιάμεις ἐν ἀκρ-
τάτῃ διεξίατε καὶ ακρὺ θάλλον. (§. υλγ'.) Χρίστας
δὲ τῆς ακρῆς, καὶ ψαρχαλᾶδις τὸν τοιόν δε τύκον συμβα-
λει. (§. υλε'.) αφ' αὖτις ἵκισα ἀπαραπόδισοι θεῖ τῇ αι-
τιπιπτόντων τροῖσιται αἱ ἐνέργειαι. Αἱ γενικῶν τῇ σώμα-
τι ἐγκαθειργυρισμένων θυχῶν διωιάμεις, πολύτι τῆς κατὰ τὸ
σῶμα ἔχεις ἥρτησται, εἰς θητίπασίν τε καὶ ὑφεσίν, ὃτι
μεῖ τὴν τρὸς τὸ ἐνέργειν ἴχιν ἔχεινας τὸ σώματος δύμα-
εῖζοντος, ὅτε δὲ προσισαμέντε καὶ κολύοντος. (Κεφ. Α').
ἐπώς ποτ' αὖτις ἔχοι διλονότι συμμετείας τε καὶ κράσεως, αὐτὸν
μικρὸν μεῖ ἐν πολλοῖς, θητίδηλον δὲ πᾶσα τὰς θητουμ-
βασινέσσας ἀλλοιώσεις καὶ θητὸν τὸ αὐτὸν αὐθρώπιν, γίνεται τὸ
διφέρον. Φυσικῶς ἄρα καὶ ἀλλις ἀλλις, καὶ τὴν αὐτὴν
ἑαυτῆς θυχὴν, ἐνδέχεται πολλάκις τελεωτέραν εἶναι, καὶ
κρείττονα. Ο. Η. τὸ Β'.

· Ή δὲ ἡθικὴ τελειότης θητίπτος θεῖα (§. Τλγ').) σὲ
αὐτῆς τὴν αρχὴν ἴχει τῆς περιουρέσεως, τῆς δῆλη πολ-
λῆς,

λεῖ, καὶ μελέτης, καὶ ασκήσεως, εἰπ' αὐτοῖς αὐθιδύσης τῷ δι-
ξειν τὰς ἀκρότητας. Ή δὲ δὴ προαιρετική δυάριμης αὕτη
εἰπ' ἄλλων ἄλλων, καὶ μεν δὴ καὶ διπλά τὰ αὐτὰ αὐθρώπων, υπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ}
γεινέσθαι αίσαντας, καὶ διπλά τὰ αὐτὰ υσίδηκεν, αὐτοδιόρεισθαι μέσα,
καὶ αὐτοκίνητος. (Κεφ. Α'.) "Ἄρα καὶ τὸ Γ'.

Σχόλιον.

I. Σοδαίαριοι τοίνυν ἀπανταί, καὶ δραπτοῖς ἐν αὐθρώποις αἱ φυχαὶ, τῷδε αὐτῷ δικλονότι μεταδῶς δύμοιρηται διακέμενη, καὶ τελειοπίτων. Εἰ δέ τις ἐνορᾶται τοῖς αὐθρώποις έπονοι τῷ ιδεῖν αὐθομοιότης, καὶ αἴρεσσεν λαθορά, καὶ πλίσεων, καὶ τινὲς μεν διπλά τὸ ὄνεργεν, οὐ παθεῖνται ὀπωστὴν δεξιῶς ἔχασι, καὶ δύκινήτως, οἱ δὲ τίναντιον διαταθεῖς παντεῖστι, καὶ δυσκίνητοι, τῷδε ἀπτὸν τύχει· ταῦτα διπλά μεν τῷδε φυσικῶν, τῇ κατεῖ τὸ σῶμα κράσει τε καὶ συνάσσει δοτοδοτέον· διπλά δὲ τῶν ιδικῶν τῇ βιβλίσσει μάλιστα, καθ' τὰς οἱ φυχὴν αὐτοκίνητος μέσα, ελεύθερως τε καὶ αὐτοξυσίων, ταῦτα διπλά τὰ κρέιττω, οὐ χείρω τῶν διπλιδευμάτων ρόπτων διπλείκυνται· οὐ δὴ ἐθελήσασα καὶ αὐτῆς, διπλά παίνυ πολλῶν τῆς κράσεως ἔχει πελμάριδαι τὸ σῶματος, ὥστερ ἵππου, χαλινῆσα τὸ δυστειδές καὶ δυσλίμιον, καὶ τὸ τῆς κράσεως ἐκμελές, ὥστερ λύρας ἀπεκτάσης χορδᾶς, ρύθμιζεται καὶ αρμέζεται·,, Καὶ γὰρ εἰσὶ μέρτινες (1)
φυσικαις οἷαν κακίαι καὶ ἀρεταὶ, εἰκ τῆς τὸ σῶματος κρά-
σεως, τοῖς αὐθρώποις ἐπόμηναι· οὐς γὰρ φυσικῶς οἱ
ὑγιεῖνοι καὶ νοσώδεις εἰσὶν εἰκ τῆς κράσεως, διπλά τινὲς
φυσικῶς πικρόχολοι δύντες ὄργιλοι εἰσὶν, ἄλλοι δειλοι,
ἄλλοι παταφερεῖς· Άλλοι δέ τοις κρατῶσι καὶ πελμάρινονται···
δρυγανοι γὰρ τὸ σῶμα τῆς φυχῆς, εαν μὴ διπλείας
κατεσκόλασθη, σωματεῖν τῇ φυχῇ, καὶ αὐτὸν ἔχει διπλη-
δείως· εαν δὲ οὐεπιπλείως, εμποδίζει· καὶ τότε χείσει τῷ

(1) Νεμίσ. Πτελ. Αὐθρώπων Κεφ. Β'. Πτελ. Φυχη.

„ τῇ φυχῇ πραγμάτων, δημοκρατίῃ φορὸς τῶν αἰετιπ-
„ δειότται τῇ ὄργανο. Καὶ εἴπερ μὴ σφόδρα τύψῃ, καὶ συμ-
„ θετρέφηται αὐτῷ, καθάπερ μυσικὸς συμεξαμαρτύνει
„ τῇ τῆς λύρας φυχροφῇ, εἴπερ μὴ περότερον αὐτῶν κατα-
„ σήσῃ καλῶς. Εἰδὼς καὶ γείᾳ τῇ φυχῇ τῆς βοηθείας τῇ
„ σώματος, ἵνα κατατίσῃ αὐτὸς ὄργανον βοηθείαν εἰσιτῃ.
„ Τότε δὲ ποτεῖ δέ τε τῷ λόγῳ, καὶ τῷ ίδεῖν, οἷς ἐν ἀρ-
„ μονίᾳ τὰ μὲν χαλῶσα, τὰ δὲ βοηθείνα, ἵνα αἱρμόδιον
„ αὐτὸν ταῦτη κατασκόδασῃ, καὶ γίνονται βοηθείων ὄργα-
„ να. Εἴπερ μὴ καὶ αὐτὸν συμβαίνει δῆλον.

Θεώρημα ΛΒ'.

Γ. Ι. Ι. Ι. „ **Η** καὶ τῶν γυνῶσιν ἀνέργεια, φέτος παρέστα-
„ δέται τῇ λογικῇ φυχῇ, καὶ αἰκλεῖται.
Α'. Περιέστα δὲ οὐ φυχὴ ζῆ. διὸ οὐδὲ τὸ ζῶν τοιάτον,
ὑκείνη μᾶλλον. Ζῶσα δέ, σὺ διώσεται καὶ απαύσω ἀνέργεια
δέται. Πᾶσα δὲ ζῶν, κίνησίς τις δέται (Γ. Ι. Ι. Ι. Αειθμ. Ε').
Φυχῆς δὲ κίνησις κυριωτάτη (Γ. Ι. Ι. Ι. Ι. Ι.) καὶ ἀνέργεια
(Κεφ. Α'). οὐ καὶ γυνῶσιν δέται. Ή αρά καὶ γυνῶσιν εὐέρ-
γεια, τῇ λογικῇ φυχῇ φέτος παρέστα δέται αἰχλείπτως.

Β'. Ή τῷ γυνώσκειν διάμαρις δέται τῇ φυχῇ ιστιώδης, α-
σωμάτω δὲ διάμαρις οὐσα, εἶτιν αὐθεντιαστος. (Γ. Ι. Ι. Ι.).
„ εἰπεὶ ποιῶν βίαιοις τῆς φυχῆς κίνησεις, οὐδὲ πλαττεῖν
„ βαλομέροις ράδιον δοτοδέναι, οἷς Αεισοτέλης φησίν (1).
„ Άλλα δὲ πᾶσα διάμαρις αὐθεντικοδίσως ἔχεισα, ἀνέργος
φέτος δέται καὶ δραστήρεος. (Γ. Ι. Ι. Ι. Ι. Ι.). "Αρά οὐ κατὰ τῶν
γυνωσικῶν διάμαριν ἀνέργεια, κατ.

Γ'. Μη καὶ γυνῶσιν ἀνέργεια ποτὲ οὐ λογικὴ φυχὴ, ε-
χοι αὖτος αἴργως τε καὶ αἰκινότως, οὐ δέται τὸ διάμαριν κα-
τ' ἐκεῖνον γεῖν, οὐ δέται τὸ βαλεταί. Άλλ' εἰ τὸ περῶτον, τῆς
αράς

(1) Αεισ. Πιεὶ Ψυχ.

Ἄρα νοητικῆς διεύμεως ἀρμοράσα τότε, καὶ αὐτὸν φυχὴ εἶναι. Εἰ δέ τὸ β', καὶ μή βελομένη γνώσεται. (Οὐ γὰρ οὐ βέλησις πέφυκε εἶναι γνώσεως αἴσι. (§. χ πά.) Καὶ εποφανῆς οὐ αὐτίφασις. Ἀρα οὐτο.

Δ'. Εν ᾧ τὸ σῶμα εἰδοποιεῖται φυχὴ, ἡ παῖδη αὐτῷ
ζωῆς παραίτιος γίνεται, ἐνεργεῖ διπλά φέρει αὐτό. Καὶ
παῖτως αἱθαλείπτως, εἰμήν ἐκ μηλειμμάτων τις τῷ ζώῳ τὸ
ζεῦ εἶναι φήσει. Εἰ δὲ τὰς ζωτικὰς ἐνεργείας, ὡν κατε-
τλεῖ πρὸς τὸ σῶμα ἔλαχε χέσιν, αἱθαλείπτης κεκλίρω-
ται, αἱ ημέραι ποτὲ μὴ τὴν ανάλυσιν αὐτῇ ἐκλείψειν σω-
αίταις ταῖς πρὸς αὐτές διωρίσεις, πολλῷ δὲ μᾶλλον αἱ-
στανταν εἰκὸς δύμοιρεν αὐτὴν τῷ γνωστικῷ, ὡν ή διώμης
εὔτιοδης αὐτῇ τυγχανεῖ καὶ αἰαχαιρετος:

Ε'. "Ητοι αἱ καθ' ἄς κινῆ ζωτικῶς τὸ σῶμα οὐ φυχὴ
ένεργεια, τῆς κατ' αὐτῶν ζωῆς γνωσίσματο εἰσὶ, καὶ οἵσιν
εἰπεῖν ζωτικοὶ χαρακτῆρες, καὶ τάπων μὲν τῶν αὐτῶνσιν αἴ-
μοιρῆσα (δι. Φνά. Φνβ.) οὐδὲ θητεῖσται ὅλως τῷ σώ-
ματι· καὶ μάτιον ἐπ' αὐτῆς ἄρα πεφρύλληται τὸ αἰθαύσατον.
"Η γὰν (οὐ καὶ αληθές.) ἀλλατοπάρεσκείνας (ἐκεῖναι ηγῆ
ἢ τῆς τῷ ζωοποιεύμενής ζωῆς, οὐχὶ δέ τῆς τῷ ζωοποιεύμενος
εἰσὶ συστικαί. Ἐπεὶ εἰπερ αἱ αὐταὶ ἑκατέρες, τῆς Ισης
αὐτοῦ εἴη τυχόντα ζωῆς ἑκάτερον, τὸ ζωοποιεύν άμελει, τοῦ
τὸ ζωοποιεύμενον) κινήσεις, ἀς ἔχει καθ' εαυτῶν οὐ φυ-
χὴ, καὶ φέρει ἔχει, τὸ ζεῦς αὐτῇ γνωεῖχοι καὶ συμισῶσιν.
Ἐνεργείας δέ φέρεται καὶ γνῶσιν, καθ' αὐτὸν τῇ φυχῇ
προσπικέσας ἀλλας, οὐδεὶς αὐτοῦ ἔχοι εἰπεῖν, καὶ φιλοτιμοῖ το-
φύσειδεται. "Αρα κατ' αὐτας ζωσα, καὶ φέρει ἔχει, μιδέ ποτε
ἐκλειπτόσας, οἷς αὐτοῦ ταύταις αὐτῇ καὶ τὸ ζεῦς συμεκλί-
ποι. "Αρα κτο.

5'. Οσάκις αὐτὸν διεπιστρέφων σύμβολον τῆς Φυχῆς
δημιουργοῦμεν, (Ι. χεῖρα) φέρεται γυναικῶν αὐτορε-
φουμένων πάντων καταλαμβάνομεν· ὁ δὲ τεκμήρεον δεῖν τὴν
Φυχὴν αἰδημείπως τοῖς νοητοῖς συδιατείβειν. "Ἄρα κτο-

Σχόλιον.

Τ

§. 45. Ταῦτα τοίνυν δόξης καὶ εἰς τὸν Πλάτωνα φροντιστεῖν
τὰς δοκὺσι, τὴν φυχὴν αὐτοκίνητον εἶναι διδάσκοντες, ηγε-
τῶν αὐτῆς λόγου μεσιώδη δοκεδιδόντες. „Τὸ δέ ἐστιν κινῆν,
„Φήσ, λόγου σχειν τὴν αὐτὴν γέσιαν (1) ἵνα περ τὸνορα,
„οὐδὲ πταύπες φυχὴν προσαγορέομεν; φημί γε. Κινήσεων
δέ φυχῆς εἴδη εἰς τὴν αὐτὴν Πλάτωνος (2) τάδε·,, βάλεδαι,
„σκοπεῖθαι, ὅπιμελεῖδαι, βαλεδεῖδαι, δοξάζειν ὄρθως,
„εἰδομένως, ἴχαίρεσσι, λυπτυμένως, θαρρεῖσσι, φοβε-
„μένως, μιστυσσαῖ, σέργυσσαῖ, καὶ δσαι τέτων ξυγχρεῖς, οὐ
„πρωτεργοὶ κινήσεις, τὰς δοκεργυάς αὖ φένταμβαί-
„σαι κινήσεις σαμάτων, ἀγκοτε πάντες εἰς αὐξησιν, ηγε-
„φθίσιν, καὶ ἀχέκεισιν, καὶ σύγκεισιν· καὶ τάτοις ἐπομένως
„Θερμότητας, θύξεις, βερύτητας, κυφότητας, σκληρὸν, καὶ
„μαλακὸν, λευκὸν καὶ μέλαν, αὐστηρὸν, καὶ γλυκὺ, ηγε-
„κρέν, καὶ πᾶσιν οἵς φυχῇ γνωμένη, νῦν μὲν προσλαμ-
„βάντασσα φένει Θεὸν, Θεός ζῆσσα, ὄρθα ηγεῖ δύδαιμονα πα-
„δαγωγεῖ παύτε, αἷσοις δέ ξυγχρουμένη παύτα αὖ τάτοις
„τάνατία ἀπεργάζεται. Άλλὰ δέ, ως ὁ αὐτὸς φησί (3)^ο
„Μῶν ἄρα ζῶν αὐτὸν προσεργεῖμεν, οἵται αὐτὸν αὐτὸν κινῆ;
„ναὶ ζῶν. Εξεισιν ἄρα ζῶσσας εἰς τέτων κειμένων εἰσβα-
λεῖν, ως ἐπεὶ τί κινεῖ ἐστιν ζῆ. Οὐ μόνας τὰς ζωτικὰς ἔνεργειας,
καὶ δέ ταύτας κινεῖ τὸ σῶμα, οὐχ ἐστιν ζῶσσα· τὰς ἄρα γνω-
σικὰς φένει κινεῖται. Εἴτε ηγεῖ τί δύποτε ἄρα τὸ αὐτοκίνητον
τῆς φυχῆς, οἱ Πλατωνικοὶ ὑπενλίφασιν, οὐ τότε αὐτὸν τὸ
μηδέ ποτε ἀβρεμεῖν, διλεκεῖτες ηγεῖ ἀπαύτας τὰς κατ' οὐσίαν
τὴν ἐστῆς, προβαλλομένων κινήσεις; Ο δέ Πλατωνικὸς
Πρόκλος, καὶ σαφέσερον ζεῖτε, „Ζωὴ φησίν (4) ζεῖτε οὐ γνω-

,, σίς,

(1) Ἐγ. I. τῷ Νόμῳ Πλάτων.

(2) Αὐτ. Λότ.

(3) Λότ. Αὐτ.

(4) Ἐγ. Θεολογικ. Εἰσηγήσ. Κεφ. ρπζ'.

 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΗΣ

„σις, καὶ τὸ γνωστικόν, ἢ τοῦτο, ζῶν. Ἀλλ' αὐτεπεῖν τις
αὐτὸς ἔχοι πρὸς τόπον, ὅτι τὸ γνωστικόν φέσι πάρεστι τῇ φυχῇ
καὶ Πρόκλου, τὸ δὲ, φῆπερ αὐτὸν ἡ, καὶ σύνεργειά γνω-
σκεσσα, ωκεία. Κύριοι δ' αἴπαντίσομεν,, ὅτι καὶ ζῶν, φη-
„σίν, οὐ γνωστικόν. Καὶ οὐ μὴ διωάμει, διωάμει· οὐ δὲ
σύνεργειά, καὶ σύνεργειά· προδιάσομεν δὲ καὶ ὅτι ωκεία τῷ δι-
νάμει οὐ κίνησις· οὐ δὲ ζῶν κίνησίς τις εἶναι ἐθέλει· σὺ
ἄρα τῇ σύνεργειά. Οὐ δὲ Πλατῖνος Φανερὸς θεῖν αἴτειξ τῷ
δογματος πάτερ ἔχομέν τος. „Καὶ φέσι μὴ φησὶ (1) γνωσκει-
„ούσις, εἰ δὲ καὶ μὴ αἰδανόμενα, ὅτι φέσι γνωσκει,
„τῷ τῷ διὰ τὸ σώματος θόρυβον γίνεται. Ο γάντιον Φι-
λόπονος οὐ σύναντει τῷ αὐτεῖ (2) εἰπεῖ τῷ Πλάτωνος εἰ-
πιλέγων σύνηπταῖς αὐτοῖς, τῷ μὴ τὸ φεικίνητον, αὐτὶ τῷ
φείζων ποιεῖν τὸ σῶμα λέγοντος, τῷ δὲ, αὐτὶ τῷ φέσι γι-
νωσκειν, ἐκλαβόντος. Καὶ τοι συμιδεῖν ὥφειλεν, οὅσον ἀτο-
πον θεῖ, τὸ μὴ σῶμα φείζων ψάσα τῆς φυχῆς διτοδεκτικυ-
δατε, τοι δὲ φυχὴ μὴ φείζων εἶναι, καὶ τῷ παρέχομέ-
νων τὸ ζεῦ τῷ σώματι αἰδολείπτων ωστὸν κινήσεων, τὰς
αὐτῶν ζῶσαν διτοφαινόσας ἐκλείπειν, καὶ διτονεκρύθαι.
Ἐφ' οἵς, καὶ εἰ αἱ διεπεργοί, καὶ Πλάτωνα, σύνεργειαί τῆς
φυχῆς, αἰνιάως σύζητος εἰσὶ προβλυστώνται, πολλῷ τοι
μᾶλλον εἰκός, ἐκείνης τὰς πρωτεργάτες αἴτιούς εἶναι ψά-
λαμβανόντες, καὶ δίκαιον. Τῆς αὐτῆς ἐν φύλῳ τάτα δόξης γε-
γονέναι μοι δοκεῖται καὶ οἱ παῖδες τῷ Χαιρωναῖ Πλατάρχῳ (3)
„Φιλόσοφοι, οἵ τε φυχὴ, φῶς εἶναι τῇ ωσίᾳ σύνομοι-
ζεν, (οὕτως γάρ καὶ οἱ Παλαιοί τὸ αὐθαρπον φῶνται, καὶ
„φῶτες εἰκάλεσσαν) αἴλοις τε χρώματοι τεκμηρεῖοις, καὶ ὅτι
„τῷ δικτύῳ μάλιστα τελεῖς ἀγνοιαν οὐ φυχὴ δισταναχεῖται·
Προειστὶ δὲ σύνελεχοῦς σύζητος αὐτῆς παντὶ φείρροις τινα αἴ-
παυγάσματα, ὡν ἄρδειν διτοσβεδεύτων, ψάσα νυκτὸς αἴ-
δνης, αἴργηλοιοδ' ὑπνος καταχεθεῖσα, χαλεπὸν καὶ γοῖσαι,
οὕτως

(1) Παρὰ Φιλοπόν. Ἐγ. Γ'. Τῷ Πιεὶ Ψυχ.

(2) Φιλόπον. Αὐτ.

(3) Πλάταρχ. Ἐγ. τῷ οὐ καλῶς ἔργα τὸ λάθε βιώσας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ
ΤΟΜΕΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ

δέσιν εἰς ἀνθεῖς τύχοις ἀναύσματος. Οὐ μόνοι τοι 'Ρωμαῖοις Κι-
κέρων· καὶ παρέργως Φιλοσοφίας ιμμήνος, οὐδὲ ἀνδοιδέσιν ὅ-
λως φάγεται τῶν τάχα, οὐδὲ ποτε φάσκων ἐννοίας οὐ λυ-
χῆ, οὐδὲ κινήσεως ἀμοιρῶν πέφυκε. Numquam animus
cogitatione, et motu vacuus esse potest. Καὶ Αὐγεσ-
τὸς δὲ ὁ τὰ Πλάτωνος ἀκειβῶς ἐκμυηθεὶς (1) ad quid
menti præceptum est, ut se ipsam cognoscat, nisi ut
sempre vivat, et semper sit in actu? Τί δοκεῖ τῇ Λυχῇ
πάντας γιγνώσκειν γνωμοδέτηται, οὐδὲ τῷ φείδει ζεῖ,
καὶ αἱ σύνεργειν; Άλλα καὶ οἱ Καρτέσιοις εὐ-
λόγοι τῷ Πλατωνικῶν εἰσπομοσάμενος, ἐντεῦθεν καὶ τόδε πρύ-
σσετε. Καὶ εἰ μὴ τῇ καὶ τὸν νῦν σύνεργειαν προσεδέσμει ἐ-
κεῖνος την̄ Λυχῆς κατίαν, ὡστερ ηλὰ τῇ ἐκτάσει την̄ τῆς
σαματικῆς φύσεως (δι. φιλ'. φιλ.), ἀμεινού αὐτῷ τῷ
τῷ αὐτῷ ἐβελδόσαν, δόγμα πράτισον μὴ λόγῳ ρᾳδίως
σαλδουμήνῳ ἐδράσας. Παρέιμι δηλαδὲ τῆς ἀλλας τῷ Νεωτέρων,
καὶ τῆς φερετῆς τοῖς Γερμανοῖς πρὸ παῖτον δικλεεσάτες, πα-
ρ' οἵς οὐ καὶ ἀκαρεῖ τῇ νοητικῇ παῦλα τῆς Λυχῆς αὐτῆς αὐ-
τικρυς δεῖν διπονέκρωσις. Τί δέ οἱ Λειτούρλιος; εμοὶ δηλαδὲ
δοκεῖ, ὡς οὐδὲ αὐτὸς τῷ δόγματι ἀπαρέσκεται, μᾶλλον δὲ
καὶ σαφῶς οἷμιν συμπιψίζεται. „Τὸ δοκεῖται, ηλὰ
„ἀπαυτον τῇ κινεῖθαι, οἷον ζωκύ τινα θεατὴν τῆς φύσει οἴ-
δε κακεῖνος. „ (2) Καὶ τὸ κινεῖθαι δέ τῷ θεῖα ἀπαυτε
„συμεχῶς φείδει. αὐτὸν αἰπανθάνει. Θεῖον δέ τι τῆς Λυ-
„χῆς εἶναι τὸ μόειον, ὡς γιγνώσκει τε καὶ φροῖσι ηδέως ὁ-
„μολογεῖ. Κίμησιν δέ την̄ κατὰ τόπον, οὐ δὲ την̄ σω-
ματικὴν̄ αὐτῷ προσεῖναι καὶ διδωσιν. Οὐκέτι τίνα διπο-
τε ξόπον ἀλλον, συμεχῶς φείδει κινεῖθαι φαίη περὶ τὸ
θεῖον, τῷ σὺ οἷμιν, οὐ συμεχῶς φείδει, διποτὲ τῷ διωδεμει ε-
πὶ τὸ σύνεργειαν νοεῖν μεταβάλλον, ὅπερ εἰδος δεῖται κινήσεως,
οἷς αὐτὸν μόνις (δι. φιλ'. φιλ.) οὐ λογικὴ Λυχῆς σύμμοιρόσειε;
Οὐδέ γάρ οὐδὲ σύνταῦθα τις εικόνως συμάστεται, τὸ συμε-
χεῖς

(1) Βιβλίον Ι'. Περὶ Τετράδ. Κεφ. Ε'.

(2) Θ. Φυσικ. Κεφ. Α'.

χὲς κὴ ἀπαυτοῦ τῆς τῷ ὄργανῳ σώματος εἰδοποιίσεως οὐ μῖν αὐτικατασήσας, γέδε τὸ γέρας τῆς καὶ τὸν Νῦν Θεόπητος σὺ τάτῳ σήσει, ὁ πᾶσι τοῖς εἶδεσι κατ' Αεισοτέλων κοινότετον ὅσιν· ἄπαντα γάρ εἰδοποιεῖ συνεχῶς, εἴφ' ὅσου σύεσι τῇ ὕλῃ, συμισῶντα τὸ σωθετον· τὰ δὲ αἰδητικὰ, καὶ καιήσεις ζωτικαῖς παύτῃ ἀδυλείπτοις. Εἰ δὲ τὸν Νῦν ἐπέρ τὰ λοιπὰ αὐτῷ ὁ λόγος σχέαρει, καὶ τῆς ὕλης ἀμιγῆ τιθησιν, (§. Τλζ'.) αἰάγκη τοῖς πρεσβείοις τῆς ἀμιξίας, συμαποκληρεῖν τῷ Νῷ, καὶ σύεργειαν ἴδιαν, κατ' ἣν συνεχῶς τε κὴ ἀεὶ προστέσαν αὐτῷ, θεῖον τι ἀπεχνῶς, κὴ αἰδίου, κὴ αἰδανάτον εἴναι χῆμα πλεῖζοις. Οὐ δ' αὐτὸς „διαεργάθαι λέγων τὸ ἔμβυχον τῷ ἀτύχᾳ τῷ Ζεῦ (1), κὴ „πλεοναχῶς τὸ Ζεῦ λέγεθαι ἐκδιδάσκων, καθ' ὅτι ταῦτα „ὑπάρχῃ μόνον φησί, Ζεῦ λέγουμέν αὐτῷ, οἷον νῦν κίνη „σις, κτ. Ἀλλὰ δὲ οὐδὲ αἰδητοῖς εἰκὸν τὸ ὅλον καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῖς ἀκινητίσειν. Οὐδὲ ἄρα ὁ νῦν. Καὶ οὐ κατὰ τὰ τον ἄρα Ζεῦ ἀσκίνητος οὐσα, διώκει τῶν γόνοιν αἴπατεῖ, καὶ μηδέ ποτε πανομίζει. Γενοίμεθα δ' αὖ ἔγγιον ἔτι, τῆς Αεισοτέλης οἶμας θανοίας, δῆλον τὸν σύεργεια προσειρημένον αὐτῷ νῦν, οὐτωσὶ τὸν νῦν ὄπισθισαντες. Διακείνων γάρ αὐτὸς τὸν νῦν τὸν σὺ ίμιν, τὸν μὴ οἰοντεὶς ὕλην ὅνπε τιθησι, κὴ δωάμει, τὸν δὲ οἶον ἀρχῶν, καὶ ποιητηκῶν, κὴ σύεργεία. Βέλτιον δὲ ἵσως αὐτῷ ακεσαι ταῦτα διδάσκοντος· „ἐπεὶ δὲ ὥστερ σὺ ἀπάσῃ τῇ φύσει, ἔσι τε „τὸ μὴ ὕλη ἐκάστῳ γέμει, τότο δὲ στι πάντα δωάμει ἐκτινα, ἔτερον δὲ τὸ αὔτιον, κὴ ποιητικὸν, τῷ ποιεῖν πάντα, οἶον οὐ τέχνη πρὸς τῶν ὕλην πέπονθει, αἰάγκη καὶ „σὺ τῇ Λυχῇ ὑπάρχειν ταύτας τὰς θαφοράς. (2) Προϊών δὲ ἐκτιθησι τὰς θαφοράς ταύτας τὰς σὺ τῇ Λυχῇ, οὐτος· „Καὶ ἔσιν οὐ μὴ ποτέτος Νῦς, τῷ πάντα γίγνεθαι (οὗτος δὲ σαφῶς ὁ καὶ τῶν ὕλην ὅσι, καὶ δωάμει.) οὐ δέ τῷ πάντα ποιεῖν οὐς ἔξις τις, οἶον τὸ φῶς. (οὗτος δὲ οὐ κατὰ τὰ τὸ ποιητικὸν, καὶ σύεργεία.) Τρόπον γάρ τινος καὶ τὸ „φῶς

(1) Αεις. Εν B'. Περὶ Ψυχ.

(2) Εν Γ'. Περὶ Ψυχ. Κιφ. Ε'.

„ φῶς ποιεῖ τὰ διωάμει ὅντα χρώματα, σύεργείᾳ χρώμα-
τα. Ἐξῆς τε τὸν νῦν λαμπτότερον εἰκθειάζει, καὶ ὅποιος
τις ἔτιν δηπισμότερον διχρυωεῖται. „ Οὗτος γὰρ φησὶν ὁ Νέος
χωριστὸς, καὶ αἱμιγῆς, καὶ ἀπαθής τῇ φύσει ὡν σύερ-
γείᾳ. Αὐτὸς γάρ τιμιότερον τὸ ποιεῖν τὰ πάχοντας, καὶ τὸ
ἀρχὴν τῆς ὥλης. Τὸ διατὸς δὲ ἐστὶν οὐ κατ' σύεργειαν δη-
τινούν τὰς φρέγυμάτις. Ή δὲ καὶ δυώματα χρόνων πρότερα
σύ τις σύν. δλως δὲ, καὶ δέ χρόνων. Άλλος ότε μὴν νοεῖ,
ότε δέ φασι. χωριστὸς δὲ, ὅτι μόνον τῷδε ὅπερ ἔστι.
„ Καὶ τότο μόνον αἰθανάτου, καὶ αἰδίου. Οὐ μημονδόμην
δέ, οὐτὶ τότο μὴν αἰπαθεῖς, οὐ δὲ παθητικὸς νόος, φθαρ-
τικός. Καὶ οὐδὲ πάτητος νοεῖ. Καὶ δὲ μὴν Ἀεισοτέλης
ταῖται, οἷα, τὸ ἄλιθες εἰπεῖν, αἰνιγματώδη τινά, καὶ τὸ
πάντα διείκαστα. Ταύτη τοι καὶ τὸ χωρίον, ἃτε δὴ διγαντί-
βλεπτον, εἰς ποικίλας τε καὶ μακρῷ αἰλιώλων διεσηκίας τοὺς
ὅδος αἰπίγαγε τὰς προσεχουστικάς, ἄλλων ἄλλων, ἢ περ ἔ-
καστος τοῦτος τοῖς δοξαῖς, ἔχοντες δηπιβλῶμα πειρασμάτων.
Αὐτίκα γὰρ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν.
Σα νοεῖθει μέτειληφε τὸ πόρωτον ἄλτιον, αὐτὸν τὸν Θεόν.
Α'. οὐτὶ πάντα εἴρηται οὐδὲν οὐδὲν ποιεῖν. Β'. οὐτὶ τῇ ψ-
υχῇ ὡν σύεργείᾳ. Γ'. οὐτὶ ψάχνει οὐδὲ μὲν νοεῖ, δέ τε δὲ φ-
αντα. Πρὸς δὲν Ἀλέξανδρον γάτως σύειληφότα τὸν Ἀεισοτέ-
λης ὀδυσσαγῆμα ἀπαντικέον. Καὶ Α'. οἷς τὸ πάντα ποιεῖν
εἴρηται, τὸ εἶναι τάποις δωρεάμενον, πάντα δὲ ἕντες κα-
θίσαν, τὸ νοεῖθει αὐτοῖς παρεχόμενον. Αμέλειτοι, γάρ,
ποιεῖ πάντα, οἷον καὶ τὸ φῶς (φησί) τὰ χρώματα,
οὐδὲ αἴφανῶν δηλονότι, εἰς ἔμφασιν προκαλούμενον, καὶ τὰ
δυνάμει ὄρατα, εἰς τὸ σύεργειαν ποιεῦται εἶναι μεταβιβά-
ζων. Εἰ δὲ τὸ πάντα ποιεῖν, σύνει κατέγε τὸ εἶραι διερ-
μηνεύειν, διὸ τοις αὖ καὶ ποιεῖ τὰ δυνάμει κείνειν ἔδει, τὸ
πάντα γίνεσθαι. Καὶ γάτως αὖ εἰς τὸν Δία πόδις αἰπόθεω-
σθεῖτος ἐκείνης, Πρωτεὺς αὖ οὐδὲν ἔσθιτο γάτος εἰς πάντα
πάντη μεταβαλλόμενος χρήματα. Νοητέον δὲ τοιαῦτα,
γάτη τῇ ψυχῇ, ἀλλά κατ' ἔμφασιν, ὡστερ εἴρηται, καὶ
διὸ βόπον Ἀεισοτέλης αὐτὸς φησὶν (1) „ τέλι κατ' σύερ-

„ γάτη

(1) Λειτ. εἴδει αἰωτ.

„ γαῖαι ὅπιστίμεν τὸ αὐτὸν εἶναι τῷ φράγματι. Οὕτω γάρ καὶ τοῦ νόου ἐκάπερος τὰ φράγματα ὁ μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ γίγνεται. Β'. Εἰ καὶ τῇ ψίᾳ εἴρηται συνεργεία, τόκον αὖτε συντεῦθεν γενέσθαι εἰσβάλοιτις, μὴ δῆλον μεσοτούμεστος αὐτῷ τὸ σύνεργεῖν εἶναι δυνάμεως. (οὐδὲ γάρ αἰσχρεῖ τὸ σύνεργεῖν, σωματάγει δὲ μᾶλλον τέλον δυνάμεων σὺν τῇ φύσει.) Τότο δὲ μόνον θεοσυμφενέτις ἐκ τότε, ὅτι αἱρεγήσεις οὐδέποτε αὐτῷ οὐτί τῇ ψίᾳ. Οὐ γάρ (οὐ φροσεόθηκεν αὐτὸς ἑαυτὸν „ Δισαφῶν ὁ Φιλόσοφος) ὅτε μὲν νοεῖ, ὅτε δὲ οὐ νοεῖ. αὐτοὶ δὲ νοεῖ. Ωστερ αὖτις, καὶ φέρε τῷ πυρὸς εἴποι, ὅτι τῷ καυτικῷ ὕδωρ σύνεργεία, παρέστων καὶ γάρ τοῦ φέρετος δρῦν, τοῦτο μὲν καίει, ὅτε δὲ οὐ καίει. φέρε δὲ περιφύκε καίειν. Ή τολμή τοῦ σφαιρῶν ἐκάστης, ὅτι τῇ κυρίσει ὕδωρ σύνεργεία, τοῦτο μὲν κινεῖται, ἔτε δὲ οὐ κινεῖται. φέρε δὲ κινεῖται. οὗτοι δέ τοι σμικρᾶς προφάσεως ξηρόθεαν εἴθελεν τὸν νῦν, μὴ καὶ ράδιοργάντος αὐτὸν πυρὸς τὸ δοκεῖν· οἵ τε λεγόμενοι; Γ'. Οὐδέ γάρ τότο τὸ έστιν νοεῖν, οἷόν τι γνώμενα τῇ φρωτίσῃ αιτίᾳ εἰδοποιὸν, ορθῶς δὲ Ἀφροδισιεὺς πειράπτει. Έκείνος καὶ γάρ ὁ Νέσιος ἀκρόποτος, καὶ φέρει, καὶ παίπτει, καὶ ἄμα, καὶ ἀπειρως, καὶ ὑπερτελῶς νοεῖ. οὐ δέ κατσύνεται νοῦς, περὶ τοῦ λόγου, τοῦτος. Δ'. Πῶς δ' αὖτις περὶ τῆς ὑπερτάτης Νέσιος Φιλεσόρῳ φύκει τοῖς, ὅρθως ήτοι βαίνων ὁ λόγος, εἴθα ή περὶ φύκης μάλιστα πρόκειται σκέψις; καὶ παρέρριπται δόγμα ποστού, ἥλικον μόλις τις αὐτὸν πειθεῖν, μηδαμώς κατασκεύασμον, ἀλλ' οἶον αὐτικριτικούμενον; Ε'. Πῶς δ' αὖτις ὅλως καὶ περὶ Θεῶν λέγεται σύνταῦθα αἰαπειθεῖν, τῷ Ἀειστοτέλειος αὐτῷ, τοῦ τῇ φύκῃ ὑπάρχειν ταῦτα τὰς „ Διφορᾶς διαρρήδημον διτοφωμασίαν; καὶ τὸν μὲν εἶναι νῦν τοιότον, τὸν δὲ τοιότον διοφυσαμένα; ή διφορά, καὶ αὕτη κύσιωδης, οὐσίας ὡς μὲν ὁ ιμέτερος λόγος (Ι. Φ. μ. ζ. Φ. μ. η.) διμιεργητῆς εἰς τὴν μηδενὸς αὐτὸν εἴη, καὶ δὲ τὸν Αειστοτέλειον, πολλῷ τοῦ θείων ψιοβεβηκείας, καὶ ἥτονος, οὐ Νέσιος ἐκεῖνος δὲ ὑπερέστιος; Σ'. Εἰ δέ καὶ τὸν νῦν τότον τῷ φωτὶ ἀπεικάζει, καὶ τῇ εἶται, ὡν τοῦτος αὐτόγενες ἐκατέρᾳ τῷ δυνάμει προστιθεται, πῶς τοῦτον τῇ αἰκάτῳ σύντελε τῇ φρωτίσῃ προσεγίβων ὁ Σπαγγείτης τὰ οὐβεισικάτα; Ζ'. Ο

διαδ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΗΣ ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΗΣ

διαμέρει τῆς ψωτίσεται πρότερος ὡν τῇ ἀνεργείᾳ. „Η γένεσις, καὶ διάμετρος, φησί, γρόνῳ προτέρα. Θεῖ δὲ τι αὐτὸν γένεσι τοῦ πρόπερον; καὶ πῶς πρόπερόν τι τῷ γρόνῳ τῇ ὑπέρ γρόνου; Ή. Καὶ τοῦ φυσίν ἔτης χωριστὸς οὐδέν. Ο δέ πρωταίτιος Νῆσις, οἵσις φεύγει τῷ Φιλοπόνῳ (1) σεσημείωται, εἰς χωριστὸς, ἀλλὰ πεχωρισμένος. Θ'. Καὶ χωριστοῖς δέ, οὐδέν (φυσίν) ὅπερ οὐδέν. Πρόδηλον γάρ ὅτι πορίν χωρισθεῖσαι συνερμέμετο. Καὶ ἐπεροῖσον τι λᾶ, καὶ εὖχος οἴον μετέπει τὸν χωρισμὸν γίνεται. Πῶς δέ, γάρ τιν ὁ Θύραδος τῆς συμμικθέσιν; τίνα δὲ χωρισμὸν πάθοι, τίνα δὲ βόσπει, οὐδεὶς ᾧ, εἴ τις αὐτός; Ι'. „Πῶς δέ γάρ τὸ ρήθρον ἐκδεσσούσι, κτέον, οἷς τότο μόνον αἰθαλάτον οὐδέν, καὶ αἰδίον; Η δέ τοι πεχωρισμένα τῷ εἰδῶν, καὶ τὰ ὄραντα, εἰ μηδεὶς ἀλλο, κατ' Αεισοτέλην αὐτὸν, αἰθαλασίας τετύχη, γάρ αἰδίστησος; ΙΑ'. „Καὶ τὸ τότο δὲ μένον, γενετέρως λεχθόν (οἷς ὁ Φιλόπονος (2)) δισόχως δοκεῖ αἰσφέρεσσαι, εἴτε τὸ αὐτέρω ρήθρον τῆς Λυχῆς μόρον. Ο δέ Νῆσις ὁ Θύραδος μόροιον εκ οὐδέτεροι. ΙΒ'. Τελοῦταιον προσέθηκον ὅτι „εἰ μηπού, μογδόμη, ὅτι τότο μού ἀπαθεῖς, οὐ δέ παθητικὸς τῆς φθαρτούς, εἰς τὸν φανερὸν, οἷς τὸν τύπον ἐκεῖνὸν ὁ Φιλόσοφος ἐν τάτοις σκοπεῖ, δις εἰς ίμιν οὐδέν, καθάπερ καὶ ὁ παθητικὸς, καὶ διὸ πολλῶν ἀγιλαμβανόμενα, ὡν δῆλον τινὰ τὴν παθητικὴν συνάθεταιν, τὴν φθαρτὴν εἴτος, βηπλανθανόμενα. Πρὸς μού γάρ τῆς Ἀλεξανδρού ταῦτα ὁ δέ Μαελνος ὁ Νεαπολίτης, όποδε τῆς συνίθεσις τῷ Ἀεισοτέλει (οἷς ὁ Φιλόπονος φησί (3)) μεγαλονοίας πληγεῖς, εἰς φωνητίασιν πειπέπτωκε, τυπνή τινα καὶ ἔτος ἐπακτὸν τῇ Λυχῇ βηπτίσας, Δαιμόνιον, ψαροβεβηκότα μού τῷ ὑπερβάτῳ, οἷς ἄρα καὶ εἰς ἐκεῖνον, πλευτάντα γεμάνων ὑπερβαῦς δι τέπεροχοῦ τῆς παρέκεινος περιέστης αὐτῷ τελειότητος, ἀπασι οἵσις περισεμνώνται ὁ τύπος ἐκεῖνος ὁ κατ' ἀνέργεταν. Άλλα γάρ, οἷς εἴκοσιν, εἰκόσιας, εἰδότοις ἀπαντᾷ τῇ προτεθείσῃ λέξει σωιδεῖν ράδιον

(1) Φιλόπονος. Εγγραφή. Αὐτ.

(2) Εγγραφή. Αὐτ.

(3) Αὐτ. Αὐτ.

διον ἐκ τῷ εἰρημένῳ τῷ Δ', καὶ Ε', καὶ Ζ', καὶ Η', καὶ Θ',
 καὶ Ι', καὶ ΙΑ', καὶ ΙΒ'. Οἵς δὴ εὖχοι αὐτοῖς παροδεῖναι, ως καὶ
 μόνις ἄρα τῆς Λευκοπελίκης λέξεως ἀλλοτρεῖων ἐσὸν, αλλὰ
 καὶ ταῖς εἰς τόδε παροδεῖσαις καὶ διπλειχθεῖσαις σχάπι πολ-
 λῶν οἵμιν αἰώνερων αλλιθείαις λαμπρῶς ἀπομαχομένων ἐκα-
 τέρω πὸ δόν ματε. Εἴη δὲ αὐτὸν καὶ τὸν σὲ Λαφροδίσιά-
 δος ή λογική Φύκη (τὸ γάνη μέρος.) αἰώνιον τι χρῆμα
 (καὶ τῷ Σ. Φυδ. Φυέ. Φυσ.). Καὶ εὖτε εἴ τοι μή δι-
 τος διμιτργοῦθεῖσα (καὶ Σ. Φυζ. Φυν.). Αὐτὸς εἰς τὸ μη-
 δανή μηδαμῶς εἶναι βαπτέδαι εὔχεσθαι (καὶ τὸ Σ. Φ. μ. Φ.).
 κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν αὖ, καὶ τὸν Μαελγον, μία ή
 Φύκη καὶ οὐτὶ κατάγε τὸν ἐνεργείᾳ τὸν, ὃς ὁ τιμιώτερος
 έστιν, εὐ μέθρωποις ἀπαστι. (κατὰ τῷ Σ. Φ. γ. Φυδ.
 Φυέ.) Επὶ πᾶσι δὲ αὐτοῖς τοῖς αἰτοπίαις μικρὸν δο-
 κεῖ, ὅτι ἐκ τῆς αἰκολόθεα παντας εἰκὸς τῆς αἰθρώπους, εἰς
 αἰρόπιται γάπω γνώσεων ἀπασῶν ὄμολογεῖν ἔχοντας, ἢ τοι
 τοῦ ὑπερθέω αὐτῷ φατὶ, ηγάρ τῷ διαμονίῳ ἐκεῖτο Νῷ
 φωταγωγημένος, καὶ μεγαλόροας γάπως εἴναι τινάς, καὶ μα-
 κεσίας, ψεύτησι τῷ αἰτόπων, αὐτὸς θεόδοτος ὅλως γνωμόνιος
 ποροσθετικός. Εἰ δὲ οὕτι διποτε ὁ εὐ αὐτοῖς δικάμει τῆς
 γίγεται τότο γοεῖν οἱ παντες πεφύκαστι. γίγεται δ' ὅτι ὁ
 ἐνεργείᾳ ποιεῖ, περόδηλον ως οὐδὲν θήτε, πηλικάτος γε οὐ,
 γοεῖν παρέζεται μέτειρον, αὐτὸς αὐτελές, καφού οὐδὲν, αὐτὸς
 οὐδὲν πλημμελές αὐτὸς δικιμαρπημένον, καὶ εἴατο οὐκισα-
 μένον. Άλλὰ δὲ καὶ περὸς τάτους ἀλις. Πλιάταρχος δὲ ὁ Α-
 θηλαῖος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ Φιλόπονος, αὐτὸν εἴραι ὑπειλή-
 φασι τὸν ἐνεργείᾳ τὸν, τῷ δὲ οὐδὲν, καὶ τῆς οὐμᾶς εἰδοποιή-
 σις Φύκης τὸ μόνον τὸ τιμιώτατον, ὄρθως ἥπε τῷ Λευ-
 κοτέλει σοιχύντες· τότο δέμοι δοκεῖ καὶ καλῶς αὐτοῖς ἐσκέφ-
 θαι, ὅτι οὐκ εἴφετο εἰκάσω τῷ αἰθρώπων, τὸ διττὸν τοῦ
 γάπων εἰσάγειν φίλοις, αὐτὸς λέγειν δηπὲ τῆς αὐτῆς
 Φύκης, τὸν μὴν ἐνεργείᾳ τὸν, εἴναι, τὸν δὲ δικάμει, δηπὲ
 δὲ ἀλλις καὶ ἀλις, ως εἴναι τάτων τὸν συμδυασμὸν λαβεῖν
 μόνον, δηπὲ τῷ τῷ παντων αἰθρώπων αἰθροίσματος. „Οὐ
 „ δέ της εὐα σειθμῷ, φασι, (1) τερ λέγομέν δεῖ γοεῖν,
 „ ἀλ-

(1) Φιλόπον. Εἰ Γ'. τῷ πει Φύκ. Τπομι.

„ ἀλλ' ὅτι ἡρῷον τῷ Κόσμῳ αὐτρωπίνος νῦν φέτα νοεῖ.
 „ Καὶ σὺν μηδὲ νοῶ, ἀλλ' εὖ ἄλλος νοεῖ. Καὶ τῇ θεοφορῇ
 „ γίνεται τὸ φέτα, ἵνα μηδὲ πολεύῃ καὶ ἐλαμψίς φρὸς οὐ-
 „ μᾶς ηὔ το Θεός. Εἰ γάρ μη φέτα νοεῖμεν, ὅτε μηδὲ νοεῖμεν
 „ πολεύει. Εἰ δέ οὕτω λέγομεν τὸ φέτα νοεῖν, πότε πολέ-
 „ τῇ αὐτρωπίγε τὸ υπάρχει. Αὐτοὶ γάρ νοεῖν λέγομεν οὐκ
 „ πολέ τῇ σύντονος κατὰ αειθμὸν, ἀλλ' πολέ παντων, ὥστε τῷ
 „ φέτα ζεῦ λέγομεν αὐτρωπον, καὶ οὐδὲ Σωκράτεω, ἀλλ' ὅτι
 „ τις αὐτρωπος φέτα ζεῦ. Ηὕτω φέτα νοεῖν λέγεται, ἐπειδὴ
 „ φέτα διωταὶ νοεῖν· οὐ γάρ ἔχων τὸν νῦν ἐν οἰδήποτε
 „ ὥρᾳ βέβλεται, νοεῖ. Ἐκ τόπων εὖ μαθεῖν δέται, οἷς οὐ-
 „ δέντι ἄλλο τὸ κινῆσαι τὰς αἱδρας, ωτὸν Φρονεῖν, οὐ δέποτε μη
 „ τὸ φέτα νοεῖν τῇ λογικῇ τυχῇ διποδεῖν αὐτοκαθεῖσι· λα-
 „ θανάτου εἰ τῷ Λειτούργῳ αὐτῷ προσκρέοτες, οἱ μόνις τῷ
 „ πλωτίνῳ δοκεῦντες απέχεδαι. Α'.,, Καὶ οὗτον ἐκεῖνος
 „ ἐν ἑκάστῳ γέρει, τὸ μὴν οὐλη, καὶ διωταὶ, τὸ δὲ οὐσιο-
 „ τικὸν, προδεῖτος δέ ὅτι καὶ τῇ τυχῇ αἰδίκη προσεῖται
 „ παύτας πὲς διαφοράς, δέ τοι αὐτῷ παύτα συμμέτοντες πά-
 „ κειμένοις, οὐ δέ τοι ἄλλα πεῖται διέτησε. Β'. Φωτὶ
 „ μὴ τὸν ἐνεργεία τὸν, τὸν γραμματικόν· δέ τὸν διωταὶ α-
 „ πεικάσας, εἰς τὸ αὐτὸν γνωμονάς ἀμφω σαφῶς λιγίζετο.
 Γ'.,, Εἰπὼν ὅτι οὐ καὶ διωταὶ χρόνῳ προτέρα, οὐ δέ τοι
 „ δέ τοι πολλῶν αὐτρωπων ποιεῖν τὰς θεραπείας, ἐφ' οὐν οὐδέν
 „ αὐτοῖς αὐτοῖς σειε, καὶ τὸ εἶναι υστέρω, καὶ τὸ αἴμα· τὸ
 γάρ παντὸς αἰδίκη πατοιδεμένοις, ὅμοιον αὐτῷ καὶ παῦθα
 τῷ χυδαίῳ ζυπίματι, πότερον τὸ οὖν τῆς ὄρνιθος πρότε-
 ρον, οὐτοῖς αὐτοῖς; Οὐδὲ καὶ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ
 „ αὐτοῖς τῷ παχυτερων τις εὑρίεται.) σωισθεῖται, διὸ καὶ τὸ οὐ-
 τῷ σὺν δέ τοι αὐτῷ αὐτρωπος, καὶ οὐ δέ τῷ τῷ οὐδὲ τῷ
 κόσμῳ οὐδέλαβε. Καί τοι δέ οὐδὲ τῷ εἴδης, τῷσυν αὐτῷ δό-
 ξαν θεραπεύεται πως,, τὸ οὐλως δέ, οὐδὲ χρόνῳ πάτεται τῷ
 καθόλε, φρὸς τὸ δοκεῖν οἱ μεθέλκων καὶ βιαζόμενος, αλ-
 λα φανερὸν αὐτοῖς τὸ βεβιασμόν τῷ λόγῳ, καὶ τὸ τῆς
 ἐπανορθώσεως χῆμα οὐδὲ σεδίδωσι φρὸς τῷ διό τῷ σύντονος,
 δέ τοι παντὸς αὐτρωπος μετέβασιν. Δ'.,, Καὶ χωειδεῖς
 „ δέ, φησὶν, εἰσὶ κτ. τίνος ποτὲ χωειδεῖς; οὐ (οὐδὲ τῷ
 Φιλοπόνῳ δοκεῖ.) Διό τῷ διωταὶ καὶ συ-

υπερικός ἐτύγχανε πορίν χωρισθεῖαι. Καὶ μήδος ὁ ἐν ἑμοις
 ψυχόμυρος ἐνεργείᾳ (ἐρεῖτις) ἢκ αὐτὸς χωρισθείη, ὅτι
 μηδὲ σωματικός ποτὲ ἦν, αἱρεῖ δὲ κακωλογικός. Ε'. Αὐτῷ δὲ τῷ Φιλοπόνῳ τέλι μαρτυρεῖαν, τέλι πορὸς τοῦ Ἀφροδι-
 στέα, καὶ τὸν Μαεῖνον, λέγοντος, ὡς Ἀεισοτέλης τοῦ
 αὐτὸς φησὶν „ὅτι τῷ μὴ χωρισθεῖῳ αὐτὸς ἔστι, τῷ δὲ
 „χρόνῳ μηδέφορος, (1) πάντεῦθεν ὄπιφέροντος, ὥκην νοητέον
 εἶναι νῦν ἐνεργείᾳ ἐνταῦθα, τὸν Θύραδόν, εἴτις ἐπ' αὐτὸν
 τῷτον αὐτιστρέψει μητενδίμος, ἔσιν ὅπως ὑκ αὐτὸν τοῖς
 αὐτῷ ἀλώσιμον αἰδεῖξεν; 5'. Ο καὶ ἐνεργείᾳ νῦν τῷ
 Ἀεισοτέλει ἀρχῇ καὶ ποιητικὸν εἶναι τίθεται, ὁ δὲ διωά-
 μει ὡς οὐλη καὶ τὸ γινόμυρον „οὐ μὴ δῆ, φησὶ, παύτοι
 „ποιεῖ, ὁ δὲ παύτοι γίγεται· καὶ ποιεῖν μὴ λέγεται ὁ
 „ἐνεργείᾳ νῦν, μηδὲ τὸ παύτον τὰς τύπτες καταγγέλειν ἐν
 „τῷ διωάμει νῷ, διὸ καὶ Πλάτων γεαφείᾳ τῷτον εἰκάζει,
 „Ἀεισοτέλης δὲ αὐτόθεν γεαφέα αὐτὸν χωρίζεται. (2)
 Τί εἰ; οὐ τὸν ἐν τῷ Σωσίᾳ νῦν, τὸν γεαφέα εἶναι ρίπτεον
 τῷδε νοημάτων, τῷδε ἐν πᾶς νῷ, ὡς ἐν πίνακι γεαφομύρων τῷ
 Κλέωνος; Άλλα γελοῖον τόπογε. Ζ'. Τί δέ εἰπερ εἰς ἐν
 τῷ πατὶ καὶ μόνος, χωρισθείην αὐθρωπος; τί δὲ εἰ πάντες
 νοεῖτες τύχωσι; τί δὲ εἰ τῷδε παύτων μηδεῖς; (οὐδὲ δῆ ἀ-
 διώκετε παῦτα.) οὐκ ἀντικαὶ εἴη, καὶ φρεδόν, καὶ τὸ ὄλον ἀ-
 τπος, καὶ διεψύδειρόν, οὐδὲ τὸν διασὸν νῦν χωρίζεσιν
 τῷ Φιλοσόφου; Καὶ μὲν ἔτος „αἰάγκη παύταις τὰς μη-
 „φορὰς ἐν τῇ θυχῇ ὑπάρχειν βοῶ. Εἰ δὲ αἰάγκη, καὶ
 μία, καὶ μόνη τύχοι υφεστικεῖα θυχή, τὸ προσῆκον ἐξ α-
 γάγκης ἐστῆς τῇ φύσει ὑκ ἀφαιρεθῆσεται, ἀλλ' ἔξει αὐτο-
 φαιρέπος· ὅτι γάρ αἰάγκαιώς τῷ εἴδει περόσει, καὶ οὐδὲ
 ἐκάστῳ τῷδε ὑπ' αὐτὸν παύτως περόσει. Η'. Παρέιμε λέ-
 γειν, οσα τὰ ἐν τῇ ἐκδέσει τῆς δόξης ἀποτα οἷον τό,
 „καὶ εἴγω μη νοῶ, ἀλλοστις νοεῖ, ἵνα μηδὲπλείψῃ οὐ
 „πορὸς ήμᾶς τῷ Θεῷ ἐλλαμψεις, καὶ τὸ, ὥστερ αἱρεῖ ζεῦ-

„λε-

(1) Φιλόπολ. Ἐν Χπομπί. Αὐτ.

(2) Αὐτ. Αὐτ.

„ λέγομεν αὐθρωπον, ωδὴ Σωκράτης. Καὶ τὸ δὲ νοεῖν
 „ λέγεται, ἐπειδὴ αἰσὶ διώγμαται νοεῖν, ἐν οἷς μάλιστα τὸ
 ἔνεργεια τῆς διωγμοῦ ἐκ προθέσεως αὐτούς φαστέλλεται· ταῦ-
 τα γάρ βούτηκας αἴθελη, καὶ θυγατέρα, καὶ γένεται πρὸς αὐ-
 λήθεται εὔεδρα, οὐδὲν Φιλοσοφίας πρὸς ακείβεται ἀπε-
 ξεσμήνα. Αλλα καὶ πρὸς τηλὺ τῆς Φιλοπόνης δόξαν τόπων α-
 ποχωγάτως εἰρημένων, τείτην πάντεον τηλὺ καὶ Σιμπλίκιον.
 Οὐπος δὲ καὶ τῆς τῆς μετέχουμένης ψάσσης θυγατέρας, οἵος αὐ-
 εῖναι δέ καὶ Μαρίνον, γέδεται μᾶλλον πάθει τῆς αἱμεδέκτης, οἵος
 δέ καὶ τοῦ Αφροδιτιάς; Εν τάποις τὸν Λειτοτέλειαν πραγμα-
 τεῖται μάχεται μάχεται μάχεται μάχεται μάχεται μάχεται μάχεται
 „ πῶς δέ; εἰ πάθει θυγατέρας (φησὶν)
 „ η πραγματεία; Περὶ τῆς λογικῆς θυγατέρας τὸν δλιν θεω-
 εῖται κυριώτατη εἶναι σχέσιλαβε. „ Καὶ διττὸν μὴν εἶναι
 „ (φησὶ) τηλὺ πρώτην τὸν τῆς θυγατέρας λόγον, τὸν μὴν
 „ χωριστὸν, καὶ πλήρη αὐτὸν οὐδείς οἰκεῖαν γνωστῶν, κα-
 „ δέ δέ οὐ εἰς έαυτην τῆς θυγατέρας βούτηροφή, καὶ πρὸς ταῦ-
 „ πρείτην συμάφεια· τὸν δέ, καθ' ὃν σύμμαχόν τῆς οὐ αὐ-
 τῇ μονῆς, δλι πρὸς τὰ δύοτερα διοτείνεται. (1) η ἀκεῖνον
 μὴν ἔνεργεια νῦν διποκαλεῖ, καὶ τέλειον εἶναι λέγει· τὸν δέ-
 πως ψαθοβεβηκότα, καὶ διωγμεῖ, καὶ τελειώμενον. Εκ γέρ-
 τῷ αὐτικειμένῳ, ἀπέρ τοι τὰ νοκτά, τὸ διττὸν τοῦ νοῦ
 ποειζόμενος, ωδὴ παύμοι δοκεῖ περὶ Αεισοτέλει αὐδῆτος συ-
 πειδεῖται. Α'. Καὶ γάρ οὐ μὴ ἐκεῖνος, τὸ μὴν κατ' ἔνερ-
 γειαν τοι τὰ πάντα ποιεῖν, τὰ δὲ διωγμεῖ τὸ πάντα γί-
 νεται· οὐδὲ δέ τος δοκεῖ εἶχεν, οὐ μὴ γίνεται τὰ πρείτην,
 τῷ χειρόνων ἀπεχόμενος, οὐ διαγέπτων τὰ χείρας
 ποιεῖ τῷ κρείττοντος αὐτισάμενος, καὶ πάθει τὸ μηδέτερον αὐτῷ
 πάθει πάντα εἶχεν, καὶ Θάτερος Θάτερα τὸ ἔργον οἰκεῖται
 τὸ μηδὲν οὐ προστίκον περιποιεύμενος· γίνεται γάρ οὐ ἔνερ-
 γείχ, καὶ τοι ποιεῖν περικαὶς, ποιεῖ δέ οὐ διωγμεῖ, οὐ μόνον
 γίνεται πεταγμένος· τὰ μὴν γάρ πρείτην οὐ ἔνεργεια καὶ
 ποιῶν τοι αὐτὸς έαυτὸν, καὶ γινόμενος· τὰ δὲ χείρας οὐ δι-
 γμεῖται, έαυτόν τε αὐτὸς ποιεῖ, καὶ οὐφέτει γίνεται. Ως
 εἴγε

(1) Σιμπλίκ. Εν Τπ:μν. Αὐτ.

εἶγε τὸν τὴν ὑπερβεβηκότος ὁ ψαθοβεβηκώς ἔτος νεὸς γίνεται, ἄττα τὴν γίνεται, ἐσαι μὴ εἰκεῖνος αὐθεῖς τῷ πιστῶν ποιητικὸς, τὰ μὲν εἴσιν ποιῶν, τὰ δὲ τῷ ἑτέρῳ, ἐσαι δὲ ἔτος τὰ εἴσιν μόνα, καὶ ἡχὶ πάντας ὑπ' εἰκεῖνα γνωμόμυος.
 "Α πῶς αὕτης ἔχοι τοὺς πάντας λέγοντι λόγῳ δεῖξαι σωάθουσα; Β'. „Τῷ Ἀεισοτέλει δοκεῖ ὅτι διωδειπνος ὅτι τὸ „, νοητὸν ὁ νεὸς, ἀλλὰ οὐτελεχείᾳ τὸδε τῷν αὐτὸν μὴ νοῇ. Λαλημένη καὶ αὐτὸς νοητὸς ὅτις, ὥστερ τὰ ἄλλα. "Αρα καὶ πρὸς εἴσιτον ὅπιστρέφων, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, τῷν αὐτὸν μὴ νοῇ, δυνάμει ἐσαι· νοῶν δὲ ὅτι διποτε ὅπιστις, ἐσαι οὐτελεχείᾳ.
Οὐκ ὄρθως ἀρα φιλοσοφῶντος ὅτι κατὰ τὸ Ἀεισοτέλει δοκεῖν, εἰ τῆς τῷ νοημόμυων διαφορᾶς, τῶν διαφορῶν τῷ νόου ἐπέχεδαι. Γ'. „Εἰ δὲ ὁ οὐεργείᾳ νεὸς τῷ μεν ψαθοκειμένῳ, νω ὁ αὐτὸς ὅτι, τοῦ δὲ χρόνῳ διαφορος, τῷδε τὸ διωδεῖμεν, καὶ τὸ οὐεργείᾳ· πρότερον γέρες ὁν διωδειπνος, ὕσερον οὐεργείᾳ γέγονον. (1) Ἐναντιώτατον αὐτὸν εἴη τὸ πρᾶγμα καὶ Σιμπλίκιον· οἵς γάρ αὐτὸς ὑπείληψε, δούτερον τὸν διωδειπνον θετέον. Ή γάρ πρὸς τὰ δούτερα τῆς φυχῆς δοτότασις, τῶν ἡστιν εἴσιτον μονίων, ἀφ' ἧς πως σχεῖσαται αἱ ὄρον αφ' εἰς τοῖς ανάγκης προῦποτιθησιν. Τελευταῖον δὲ τοῖς αὐτοῖς, οὐ καὶ πρᾶπτησίοις τῷ λόγῳ καὶ οὐ τῷ "Αραβος Ἀβερρός, οὐ αὐτὴν τῇ καὶ Μαρτιον, καὶ οὐ τῷ Θεμιστίκῃ αὐτοῦ εἰλεγχθῆσεται, ὅς τις φυχικὸν μὲν ὑπετίθετο τὸν ποιητικὸν νεὸν, καὶ ἡχὶ θύραδεν, ὅλως δὲ ανθρώπινον, σὺν γεμίᾳ τοῖς πᾶσι κοινότατον ὄντα τῶν ἐτίθετο, τῆς ἡστιν εἴκαστον φυχῆς, τὸ πελειωτικὸν εἶδος τελεύτα, τὸ ἔχατον. Ο δὲ δόγμα πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἰ καὶ τῇ κατὰ τῶν λογικῶν φυχῶν ἡστιώδεται καὶ ψαθοσατικῇ τελειότητι σύμφωνον ὅτιν, ἄλλοι κεινόντων. Ήμῖν τὸν τῇ καὶ τὰς τῷ ἄλλων ἐρμήνειας Ἀεισοτελικὴ λόγος, ἀτυπάτες ἡτοις ἔχειν δοκεῖντος εἴσιν, καὶ τῇ τῆς φυχῆς ἡστια ἵκισα ἐπομήν, θετέον οὖδη τὸ δοκεῖν ὡδε. Περὶ τῆς λογικῆς φυχῆς ὁ Ἀεισοτέλης οὐταῦθα δῆλος ὅτι πραγματεύεται, οὐδὲ μόνον εἰκότως, ἢ τῷ πρὸ

(1) Φιλόποι. Ἐγ. Τηλεμ. Αὐτ.

πορὸς τῷ (1) Κεφαλαίῳ ἐκαλέσαν, ὡς δυνάμιντιν, τῆς Θρη-
πτικῆς, καὶ αἰδητικῆς αὐτιδιχαστέλας. Ταύτης δὲ τῆς ἀνερ-
γείας καὶ γνῶσιν, καὶ φρέσιν εἶναι φισί. Τότε δὲ δῆλον τὸ
εἶτε θεωρητικῶς, εἴτε καὶ πρακτικῶς νοεῖν. Καὶ δὴ τὸ νοεῖν
αὐτὸν, καὶ θεωρητικοῦ πορὸς τῷ αἰδητοῖν πολυπραγμοῖσας
(χωρὶς γὰρ ἀπιστρόνας δὲ τῆς τοῦ θεωρητικοῦ, εἰπ' αὐτῷ
τῆς διώμεως τῷ γνῶσιν χειραγωγήμασι) αἰδητόφορος ἔ-
χειν, ὡσπερ τοῦ αἰδητοῖν πορὸς τὰ αἰδητά, ὅπω τοι καὶ τὸν
γνῶν αὐτὸν πορὸς τὰ νοητὰ πατείλιψεν. Ἐκατέρων τε διώμε-
ων, τῷδε οὖς θαυμορράχται εἰδῶν δεκτικῶν, καὶ τοι τὰ ἄλλα
ἀπτογίμως θαυμαρέστας. Ή μὴ δῆλον τῷδε ὑπερβολῶν, καὶ
τῷδε ἐλεῖτεων θαυμαρέστας, οὐδὲ δῆλον τῷδε πρειττόνων μαλ-
λον τελειώτας. Ή τίνων δεκτικὸν τὸν γνῶν ὄντα τῷδε νοητῷ,
καὶ δῆλον τὸ πορὸς αὐτὸς αἰδητόφορον, καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρης πτέρυξ
μεταβαίνειν εἰς ἑτερον, καὶ δι' αὐτὸν,, ἀνεργεία τῷδε ὄντων,
,, πορὸν ἔκαστον νοεῖν, πάντα δὲ δυνάμεις εἶναι παροστείρη-
κεν. Άλλα δὴ τὸν αὐτὸν τότον, καὶ γνῶν ἄμα ἀνεργεία α-
ποκαλεῖν αἰξιοῖ, ὡς ἐαυτὸν ἐπὶ τὸ νοεῖν διορίζοντα, καὶ
ἀφ' ἑτέρης εἰς ἑτερον γνωστικῶς μεταβιβάζοντα, καὶ καθ' ἐαυ-
τὸν αὐτηργεῖν τὰς νοήσεις τὰς ἐαυτῷ δυνάμων ἔχειται. Σύ-
ντα γὰρ μεταβολῆτις δῆλον τελευτήν, ἐκεῖσε πάντως, τὸ τε
μεταβάλλον ψάσκεται, καὶ τὸ ύφ' αὐτὸν μεταβολὴ, ὡς τὸ
ποιητικὸν ἕρπηται. Τότε δὲ φανερὸν σὺ ὅλη τῇ φύσει, σὺ
οὖς αἱ μεταβολαὶ, καθ' αἵς τὸ μὴ μεταβάλλον τῇ ὅλῃ αἰ-
γαλογεῖ, τὸ δὲ ύφ' αὐτὸν, κατ' ἀνεργείαν τῷδε ἐαυτῷ, ποιητικὸν
τῆς μεταβολῆς, καὶ παραίτιον δῆλον. ,, Φισὶν δὲν ὥστερ σὺ
,, αἴπαση τῇ φύσει, ἔσι τι, τὸ μὴ ὅλη ἐκάστῳ θύει (τη-
,, τέσιν εφ' οἰαστὸν τάξεως μεταβολῶν.) τότο δέ (ὡς ὅλη
,, δηλ.) ὅτι πάντα δυνάμεις ἐκεῖνα. "Ἐτερον δὲ τὸ αἴτιον,
,, καὶ ποιητικὸν, τῷ ποιεῖν πάντα. (τὰ σὺ τῷ τοιώδε θύει
γνόμηνα νοητέον.) ,, οἷον η τέχνη πορὸς τῷδε ὅλων πέπον-
,, θεωρητικῶς. Οὕτω τοι αἰάγκη καὶ σὺ τῇ τυχῇ (τῷδε λογικῶν
ἔκδεχομαι λέγοντα. Περὶ γὰρ ταύτης ἀνταῦθα λόγος.)
,, ὑπάρ-

(1) Λειτ. Ει. Γ'. Πιεὶ Ψυχ. Κιφ. Δ'.

„ ὑπάρχειν ταύτας τὰς φύσεις. Προσεκτέον γέμιων, τοῖς
τοιαῦταις κατ' αὐτογίαν τινὲς καὶ παθόμοισιν ἐκλαμβανέται,
μήπερ δύναχεται, καὶ συγχωρεῖ τῷ, φύσῃ ἡ ἀλητική, γέ-
νες οὐ φύσις· „, ὥστερ γάρ φησί, καὶ ἐν ἐκδισῷ δὲ τῷ
φροσεῖ Θητε, τὸ καὶ τῶν περιουσιών φύσιν εἰκὼς φένεται
δεῖν „, διὸν ψευτιδεμένος. Καὶ γάρ τοι τὸ σῖον οὐ τέχνῃ
φρός τῶν ὕλων αὐτὸν τῷτο παρίσταται, τὸ μέχει τῶνδες τά-
τοις τὸν φυχὴν ἀπεικάζεται. ”Λλως τε γάρ εἴδετο τὸν κα-
τεῖν τὸν φυχὴν ἔχειν, ἀληθές, κατέτι βούτητον ὅτινα αὐ-
τῷ τῷ ποιητικὸν τῆς δυνάμεως, ὡς τῇ τέχνῃ τῷ παντὶ α-
φοροιχθαί. Ἐφ' οἷς καὶ τῇ μηδὲ ὕλῃ συμβέβηκεν ψευτεῖδατ
τῇ τέχνῃ, τῷ τῷ ψευτειμένῳ τῇ ἔξει. „, Επὶ δὲ τῆς φυ-
χῆς, αὐτάγκη φησὶ ταύτας εἶναι τὰς φύσεις. Οὐδὲν αὐ-
τὸν αὐτῇ οὐτὶ συμβεβλκός, τὸ εἰς νόησιν αὐτογκαῖον, εἰσὶ φύ-
σεις ποιητικῆς τοι. οὐδὲν εἰπὲ αὐτῷς τοῦ δυνάμει, πράγματι
καὶ φύσιᾳ διέσαδαι τὸ ἀνεργεία, καὶ τοῦ αὐτοπαλιν· μία δὲ
οὐδὲν δυνάμεις, τῷ μηδὲ ψευτειμένῳ οὐ αὐτή, λόγῳ δὲ φύσει-
σα. „, Καὶ οἱ μηδὲ ποιεῖταις ὅτινας τῷ παντες γίνεσθαι, οἱ
„, δὲ τῷ παντα ποιεῖν, τῇ φύσιᾳ εἰς, τῷ λόγῳ φύσειρων·
Αὐτὴν γάρ αὐτὸν οὐ λογικὴ φυχὴ αὐτοδιόρειτός τε φύσα,
καὶ αὐτοκίνητος, φρός μηδὲ φύσια διώρειται τὸ δυνάμει ἔ-
χοσα, φρός αὐτὸν δὲ οὐδὲ τὸ ἀνεργεία, ἐκάτερον εἶναι θεωρεῖ-
ται καὶ λέγεται. „, Ως ἔξεις τις. (ὁμοιωτικῶς δηλ. κάνταῦ-
θα.) ”Ωστερ γάρ οὐ ἔξεις φρός ἀπαντει τὰ ἐπτά, καὶ τὸ
δυνάμει πλευτεῖ, καὶ τὸ ἀνεργεία, τὸ μηδὲ, ἀπε παντα δυ-
ναμήν, τὸ δὲ, ὡς φρός παντα καὶ μετάβασιν, τῶν αὐτὸν ἔ-
τέρας εἰς ἔτερον ἀνεργοσα, φύσιοι καὶ οὐ φυχὴ. „, Οἷος τὸ
„, φῶς. (καὶ τῷτο ὁμοιωτικῶς.) Τρόπον γάρ τινα, φησὶ,
„, καὶ τὸ φῶς ποιεῖ τὸ δυνάμει ὄντα χρώματος ἀνεργεία ἐν-
„, τῷ χρώματο. Καὶ τότος οὐν οὐ τοῦ, οἱ παντα καὶ ποιῶν οὐ
γίνομέν, καὶ τὸ μηδὲ ἀνεργεία, τὸ δὲ δυνάμει φροσειριμ-
δος „, πτή δηλ. τὸ μόνον, ὡς οὐκέτι ἀρχῆς ἔλεγμα, φῶ περ
„, τοι φρογεῖ, καὶ γινώσκει οὐ φυχὴ, χωριστὸς ὅτιν, (ὡς
καθ' εἰσιτὸν ψευστικαὶ δυνάμειος) καὶ ἀμιγῆς „, (αὐτάγκη
„, οὐδὲ ὡς αὐτέρω ἔλεγμα, ἀπει παντα νοεῖ, ἀμιγῆς εἶναι,
„, ὥστερ φησὶν ‘Αναξαγόρας ήτ.) καὶ ἀπαδής (μηδεὶς οὐ-
πό τῷ γονιῷ δηλογότι, καθάπερ οὐ αἴδησις τόδε τῷ αἰ-

Θητῷ ὡς εἴρηται, παθανόμορφος.) „ τῇ οὐσίᾳ οὐ κύερ-
„ γείᾳ. Ἐπεὶ γὰρ ὁ αὐτὸς καὶ δικάμει ὑπετέθη ὁν, καὶ
κύεργείᾳ, καὶ ἄμφω ταύτας τὰς φροφοράς. οὕτις αἰάγκης ἔχων
δῖν, ἐκ τῆς κύεργείᾳ εἰκότως τῇ οὐσίᾳ γινωφίζεται· τῆς
τιμιωτέρας δηλονότι τῷ φροφορῶν, αἵτινες συστατικὲς φύσι-
θείσης. Διὸ φροσίθησιν, αἰτιολογῶν· „ φέτε γὰρ τιμιώ-
„ τερού τὸ ποιεῖν τὰ πάχοντας, καὶ οὐ αρχὴ τῆς ὕλης. Α-
μέλειτοι γὰρ καὶ σὺ αρχὴ τὸ Δ. Κεφαλαῖς φανερωθεῖσα,
τῇ φύσει ὁ λόγος μοείς θεοδιδάς „ φέτη γινώσκετε ἔφη
„ καὶ φρονεῖτε τὸ φυχή, οὐχ οὐδὲ δικάμει γινώσκετε, καὶ φρο-
νεῖτε, τῇ κύεργείᾳ κάκεστε, οὐ τῇ δικάμει, τὸν φυχικὸν
γάνη γινωφίσας. Καὶ μικρὸν καπωτέρω, αἰσθαντας „ λέγω
„ δε νῦν, οὐ φρονεῖται ηγίη φανερωθεῖται τὸ φυχή, καὶ τοι
„ τὸ δῖνον εἶναι κύεργείᾳ τῷ ὄντων πρὶν νοεῖν, φροσίθησιν.
Οὕτως οὖτος διπλὸς τὰ τιμιωτέρα, ὅπερ δῖν τὸ κύεργείᾳ νοεῖν,
τὸν νῦν φύλαξεμνυμάς, φροσίθησιν ὅτι „ τὸ αὐτὸν δῖν οὐ
„ κατ’ κύεργειαν δηλιτήμη τῷ φρόνηματι. Διδάσκει δὲ δῆλον
τὰς σαφῶς, ὅτι νοῶν κύεργείᾳ ὁ νῦν, αὐτὸν τὸ νοητὸν ποιεῖ
δῖν. „ ὀπιστερεὶς ηγίη μὴ νοῶν, δικάμει δὲ ἔχων, δικάμει
„ πως εἶναι τὸ νοητὸν αἰωτέρω εἰλέγετο. Εἰπερ δὲ οὐ οὐκ
„ κατ’ κύεργειαν νόησις (ιδίῳ τῇ κατ’ κύεργειαν δηλιτήμην φροσεί-
καστη). αὐτὸν τὸ νοητὸν, οὐ δὲ καὶ δικάμει αὐτὸν τὸν δι-
κάμει, σαφεῖς ὅτι δικάμει καὶ τὸ αὐτὸν νοητὸν φανερωθεῖσα
νοητὸν, φροτέρα αὐτῷ ἐκείνῳ. „ Ο γὰρ οὐδὲ νοεῖ, πρὶν νοη-
„ σαι πάντας ιδουμάτο· λέγει τοίνυν, ως οὐ κατὰ δικάμει
„ χρόνῳ φροτέρα δικάμει τῷ σύν. Εαὐδὲ οὐκ δηλιτήμη τὸν τοιούτον τῷ
νοητῷ, καὶ οὐδέος δὲ τὸ νοητὸν ἐκλάβης, οὐδὲ ταῦτα αληθεῖς
ὅτι χρόνῳ φροτέρα, ἀλλ’ ἄμα, καὶ τὸ αὐτὸν δὲ τὸ μὴ νοεῖ,
τὸ δὲ δικάμει πάντας. Διὸ φάσασθε· „ οὐλως δὲ οὐ-
„ δὲ γράνω. Καὶ τοῦτο σαφῆς γίνεται η δηλιδιόρθωσις. Εἰ-
πὼν γὰρ ὅτι φροτέροις χρόνῳ δηλιτήμη τὸ φυχικόν νῦν, οὐ δι-
κάμει τῷ κύεργείᾳ, δηλιτήμη τοιούτος, οὐα μήτις φανερά-
βη, ὅτι πρηγμέπτε, οὐ αργεῖ απλῶς δικάμει μήτων, ηγίη
μηδὲν κύεργείᾳ νοῶν, οὐ νῦν οὐ αἰθρώπις, πάνυ γοργῶς ε-
πίγαγος „ οὐλως δὲ, (ητοι πάντη καὶ τὸ μηδὲν μηδαμῶς
νοεῖν) οὐδὲ χρόνῳ φροτέρα. Διατί; ιδεύσοις τὸ αἰτιον
φάσῃ πόδας θεοδιδάμην. Καὶ τοι γὰρ ἐκεῖτο πρὸς σύντε

τῷ μονῆρῷ ἴδιᾳ, φθάσας ἀπεφεύγειν, φησὶν „οὐ νᾶς ὁ·
„μως φέρει νοεῖ. Ἀλλ' αὐτὸς ὅτε μὴ νοεῖ, ὅτε δὲ καὶ νοεῖ·
„Ἀλλ' εἴποις αὐτὸς, ως τί ἄμα ἡ φυχήκος ἔτος νᾶς,
καὶ ἐνεργείᾳ θῇ, καὶ διωμέναι, τότε δέποιτε αἰώνιολόγηται ἀ-
παντεῖναι διωμέναι, ἔται ἀρά κάκείνας ἀπαντεῖναι ἐνεργεία·
Καὶ ὥτως οὐ Ευπεδονέκες ἀληθέστερος δόξα, καὶ τοῦ ἀλλων,
οἵς ἐκ πάντων τῇδε δύντων οὐ νᾶς συγκεκρότται. Ταύτης
δὴ φθάσαντι τῷ δότορίαν δηλιγένται „, χωριδεῖς γάρ φη-
σὶν (ἔχον διλαδὸν τῷ φεύγειν) εἴτε οποιοντερ διωμέναι ἔχειν
„θρόμβους, καὶ πατέντες αὐτὸν νοήσας) ἔτι μόνον τοῦ
„Ἐπ' ὅπερ θῇ. (τότε ἀμέλει θῇ μόνον, φησὶν, ὅπερ οὐδὲν
νοεῖται αὐτῷ, οὐτοις τὸ νοητὸν αὐτὸν, συμφωνῶς οἵς προειρή-
κει μικρῷ πρόστιν διοφανόμενος καὶ οὐδὲν „, τῷ μὲν οὐταν
„αὐτῷ ἐνεργείᾳ· οἴτη τὸ αὐτὸν θῇν, οὐ πατέντες
„, δηλιγέντι τῷ πράγματι. Αἱ δὲ πάρα νοεῖται, καὶ φέρει τις
αὐτὸν διλογοντι τότε ὅπερ νοεῖ. Εἰ δέ τις τὸ φέρει θῇν ε-
νεργείᾳ τῷδε δύντων πρὸν νοεῖν· Καὶ τὸ „, ἐντελεχεία φέρει
„πρὸν αὐτῷ μὴ τοῦ, καὶ τῷ παραπλήσιᾳ οὐμεῖ προβαλλούται;
„Οὐ τοῦ αὐτῷ τῇδε δότορίαν προσχών, τῷ λύσιν δύρισται. „, Οὐ-
„δαὶ γάρ πάντως, πρὸν νοεῖν, οὐ ωδὴ δὲ νοεῖ, ἔκαστον· καὶ
αὐτοὶ φαμι· . Ἀλλ' εἰςέντο δοκεῖ διγέρετερος, ὅπερ ἐν τῷ
τέλει πάντα τὸ Δ'. Κεφ. φησί· „, τὸ δὲ μὴ φέρει νοεῖν τὸ αὐτονόμον
„, δηλιγεντέον. Λύτοι δὲ καὶ πρός τότε εργάμενοι, οτι τὸ τότε
„, ἐκείνοις ζητεῖ ὁ φιλόσοφος, θέλεται τοῦ φέρει νοεῖν; πῶς δοῦ;
„, εἰπέρ μὴ ὅτε μὴ νοεῖν, ὅτε δὲ μή, φέρει δὲ φθάσας
προσπεθνάστο; Ἀλλὰ τί διποτε εἴαυτον φέρει παρόντα καὶ
συνημμένον, φέρει τὸ νοεῖν; ὅπερ οὖς αὐτὸς τῆς πάξιας τῷ
λεζομένῳ θῇν ἐκδιλόττων. Ἐπὶ τάποις τὸν κορωνίδα τῷ
λόγῳ σίουν δηλιγίζειν, ἐπειπὼν καὶ τότε μόνον αἰδιάσ-
τον, καὶ αἰδίον. Αὕτη δοῦ οὐ τῆς φυχῆς διωμέναις, λοι μόνοι
ὑπέργειαῖς ἐν τῷ Δ'. „, οὐ γινώσκετε, καὶ φρονεῖτε, καὶ μι-
κρὸν αἰωτέρω, εἴναι τῷδε ὅπερ φέρειν εἴλεγμα, εἰκ τῆς ἐνερ-
γείας, ως ἐκ τῷ τιμιωτέρῳ διλογοντι γνωσίσας. Τότε (δεῖ
δοῦ φυλάττειν τὸ φέρετερον τὸ καὶ τὸν μάθμα, ως οἱ παθ-
μητικαῖς εἴγνωσται·) „, μόνον φησὶν (εἰξηρημένον τῷ
ἀλλων διλαδὸν μοείαν τῷτε φυτικόν, καὶ τῷ αἰδητικόν, καὶ·)
αἰδανακτίας τετύχηκε, καὶ αἰδιότητος, ως καὶ μὴ τὸ ἄλλα φ-
έρει.

δαμάσ (§. Τυδ. Τυβ.). καὶ δὲ τότο ἄλλα σύεργυ-
σαν τινὰ λογικῶν τυχῶν, καὶ διπολυθεῖσαι τὸ σώματς.

"Εσί τοίνυν ήμεῖν (τάπει γάρ σύνεκα καὶ τινὰ ἔκθεσιν τῆς
Ἀεισοτελικῆς αἰειλίμμενα λέξεως, καὶ τῇ τοῦ πανουργικα-
τῶν περθρείᾳ φέροντες σφᾶς αὐτὰς σύεβάλομέν.) ὅμοι-
φος ὁ εἰκ Σπαγγίρων τὸ δόδυμα. „Ἐχ ὅτε μοι νοεῖ, ὅτε δὲ
„ νοεῖ, ἀλλ' ὅτε ἀστή, καὶ ἀδιαλείπτως νοεῖσα εἰσὶν οἱ λογικῆ-
τυχὴ σύγχρητι πάντως, ἐναντίαται διοφθιαμένος. "Οπέρ εἴ-
τις τῷ Αεισοτελικῷ λόγῳ αἰλούτερον εἶναι φίσειν, οὗτος
οὐδὲ τὴν Θεοὺν αὐτὸν, οὐ τινὰ νῦν Θυραιῶν ἄλλον δαιμόνιον,
συμμόδιον λόγων, ὡς εἰδικὸν τῇ τυχῇ δημιούσας, ἐκατέρῳ
τῷ ἀνδρὶ τινὶ αἰξίαν προσάφεται, τὸ μοι αὐθιψεῖσας καὶ
κεχωρισμένον; εἰς τυχικῶν τινὰ τοξείν καπιασθέσας, καὶ εἰ-
δικῶς πως τῇ ὕλῃ εὐκαταριζέσας, τὸν δὲ τυχῶν δρυός μοι
καὶ πέτρης, καθ' αὐτῶν αἰαδείξας ἀφυετέρων, καὶ τῆς ἀσύδης
αὐτῆς ὕλης ψόδον πλεωτέρων, καὶ κρείττην, ὡς ἄρα τοῦ πα-
θὸς εἰστιν παθητικῶν ἀπλῶν θάσαν, καὶ διώματον ὃδιν τι-
ναντὸν γῆπερ αὖ ἀφ' εἰαυτῆς σύεργυστειν, σύχνασιν. Εἰσι.

'Αλλ' ἔρεται. Α'. Πῶς καὶ θέλοντι τὸ ἀστή κατ' σύεργειαν;
Β'. Τί δὲ διπολυθεῖσας εἰς σύνοιαν μεταπίπτουτες τῆς ἀμέ-
σως προτέρας οὐκ ἀστή μητροπόδεμοι; Γ'. Τίς δὲ οὐ διπολη-
τασθείσης γοίστεως δημοτις; Δ'. Πῶς δ' οὐκ ἀστή οὐ φεξῆς τῆς
πίγνωσαμένης οὔτε αἰάγκης οὔτε αρπαθίσεται, καὶ τὸ ἀνδρὶ τὰς
σύνοιας οὕτως ἐλάσθερον, καὶ τὸν ἀνδρὸν τὸν Γερμανὸν Λει-
βνίτιον, ἐλάσθερον καὶ φεξαπίσεται; Ε'. Τί δὲ καὶ νοή-
σει οὐ τυχὴ τῷ ἐμβρύῳ; Ζ'. Τί δὲ καὶ τῷ τινὶ πρώτῳ οὐλε-
κίαις οὐδηὶς ζεῦς ἀρχομένῳ; Ζ'. Πῶς δὲ καὶ λίθῳ παντελῆς
τῇ τοτε νοεμένων ήμᾶς κατέλαβεν; Η'. Οὐ τούτη τὸ νοεῖν ἐγεν-
γορεῖαι πάντως θεῖν, ἢ πῷ Λωκίῳ δοκεῖ τῷ "Αγγλῷ (I),
οὗδε τοῖς διωσκέσι ταῖς φροντίσι συμεχομένοις, οἱ
ὑπνοι συνεῖναι εὐθέλεσιν; Θ'. Επὶ τάτοις δὲ, καὶ τὰ συμε-
δέναι σφίσιν αὐτοῖς νοεῦται, τότο φέρε πάντων τῷ καθ' ε-

κα-

(1) Βιβλ. Β'. Κιρ. Β'. Πιεὶ Νὲ 'Αιθρόπικ.